

برای سال آینده

پیام حجت الاسلام والمسلمین سید حسن نصرالله رحمته الله
دبیرکل حزب الله لبنان به سومین کنگره بین المللی بزرگداشت
علامه مصباح یزدی رحمته الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْحَمِيدُ (المتحنه الآية ٥)

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

الأعضاء أسرة فقيده العالم الإسلامي والفكر الإنساني. سماحة العلامة المفكر الشيخ مصباح اليزدي رحمته الله

السادة العلماء والباحثون والمشاركون في المؤتمر الدولي الثالث لتخليد ذكرى هذه الشخصية العلمية الكبيرة.

السادة مدير وأعضاء لجنة إحياء الذكرى السنوية الثالثة لرحيل المفكر العلامة مصباح اليزدي رحمته الله.

السلام عليكم جميعاً وتقبل الله أعمالكم بأحسن القبول.

إننا نعتقد أن تظهير إرث سماحة الفقيه الكبير بما يحتويه من علم زاخر ومنارات معرفية زاخرة، ومناهج جديدة على مستوى العديد من العلوم، هو أمانة في أعناق العلماء والباحثين وطلاب الحقيقة.

وليس ذلك تخليداً لفكر سماحته فحسب، وإنما هو أيضاً خدمة جليلة للأمة المتعطشة إلى فكره الصافي الزلال، وخصوصاً أجيال الشباب التي جذبها سماحته بإسلوبه ودقته المعرفي وهو ما أتقنه قلّة عبر تاريخنا المعاصر.

والحق أن سماحته شكّل معرفياً وسلوكياً، تلك القدوة المشرقة الأخاذة للعلماء وللأجيال في أعظم وأقدس المهام نصرّة للدين وذوداً عنه وتمهيداً لإمامنا المهدي عجل الله تعالى فرجه الشريف.

لقد كان سماحته في عتمة الفكر مصباحنا وصباحنا، ينهمر غيثاً مع كل قيث. فعندما كان الكثيرون من السالكين يبحثون عن الحق والحقيقة على ضفاف معارف الأنفس والآفاق، كان سماحته يستخرج من الأعماق درر الحكمة ونقاوة المعرفة، ويترجم سلوكياً خارطة طريق الوصول.

لقد وهب الحياة للعقول فإزدهت بالمعرفة، وللنفوس فإنتشت بالطمأنينة، وكأنه كان موكلاً بإستحضار الآفاق البعيدة، فإذا هي أمام العين واللّب بداهة محقّقة، ولذلك كان يُؤنّي عند القلق والشكّ والحيرة وإنسداد الآفاق.

نتصوره اليوم كما كان دائماً، حارساً للعقيدة عند بوابة قلعة الإسلام، حاملاً سيف الكلمة، ودرع الثقة بالله، ومجللاً بِسَمَةِ اليقين وبحرّ من العطف والأبوة والهداية. ولقد كانت حياة سماحته تجسّداً سلوكياً لمكارم الأخلاق ورسالات الأنبياء، ولقد أعطى الدروس العظيمة قولاً وعملاً في الذوبان في الولاية والوحي وكان دليلاً إليها ودرعاً لها، وعمل على إمدادها، وصبّ جهوده المباركة الطيبة في ترسيخ نهجها وتجزيرها في نفوس المؤمنين.

لا شكّ أنّه مع إرتحال الكبار تتحسس الأمة يُتمها وتتوسل الإرث الفياض لتعوض شيئاً من عطر الأبوة.

إلا أننا في لبنان فقد حفر رحيل سماحته فينا عميقاً، وقد تُكلنا برحيله ثكلاً مضاعفاً، مرة بخسارة الفكر الوثاب والحكمة المتعالية والحضن والملجأ والمرجع، وأخرى في خسارتنا لرعايته وعطفه وأبوته ونُصحته ودعائه.

إنّ الإرث الكبير الذي خلفه سماحته وهو الإرث الضارب في الأعماق وفي غر المعارف، ما كان ليكون لولا إخلاص وصفاء سماحته ولولا التسديد الإلهي وتوفيقه سبحانه وتعالى خدمةً لعباده وأوليائه.

لقد إرتويتنا من معين نتاجه الفكري بدءاً من النتاجات الأولى، من كتبه في معرفة الله وذكره والزاد والسير إليه.

ومضينا مع نتاجه نحو الكون والإنسان والسبيل والدليل والقرآن والأخلاق، ثم خضنا في حنايا المجتمع والتاريخ والحرب والجهاد والإمامة والولاية وشفاء الروح والأسفار ونهاية الحكمة، والجديد في منهجية تعليم الفلسفة ودروسها وخلاصتها.

أما في المواعظ الإلهية فقد كان سماحته بحق موعظة بليغة. لقد دلتنا كتبُه كيف ننهل من كأس كثره. وكيف نتدثر شمس الولاية. وعرفنا سماحته الذاتَ وكيف تُبنى. وأضاء بعمق على الثورة الإسلامية وجذورها وطاف بنا حول الشباب ومشاكلهم وشبهاتهم والردود. وغاص بنا في رحلته إلى بلاد الألف ملة. ورسونا معه في تأملات في الحكمة والإشراق.

إنه كان وسبقي تلك الشجرة المثمرة الوارفة التي تؤتي أكلها كل حين بإذن ربها. وذلك الفيء البقي الذي نستظله ونركن إليه.

لقد كانت المقاومة الإسلامية في لبنان محلّ رعايته وسؤاله ودعائه وآماله. إذ كان يدرك سماحته أن المقاومة خيارٌ أوحدها لصمود الأمة وتحقيق عزّتها. وتحرير مقدساتها. وحبّذا لو كان حاضراً بيننا ليرى بأمر عينيه ما تصنعه المقاومة في فلسطين من إنتصارات وبطولات عزّ نظيرها. فتطمئنّ نفسه الزكية بمشاهد الهزيمة والإذلال المدوّي الذي يتكبده الصهانية في غزّة الأبية.

في الختام .. عهدٌ لما أراد ودعا... الإخلاص والإستقامة على خط الولاية.

والحمد لله رب العالمين

١١ جمادى الآخرة ١٤٤٥هـ

نصر الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ

الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (سوره ممتحنه، آیه ۶)

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

خانदान عزیز دانشمند جهان اسلام و اندیشه انسانی، علامه اندیشمند، شیخ محمدتقی

مصباح یزدی رحمته الله

سروران؛ دانشمندان، پژوهشگران و شرکت‌کنندگان در سومین همایش بین‌المللی گرامی داشت یاد آن شخصیت بزرگ علمی،

مدیر و اعضای محترم ستاد برگزاری سومین سالگرد ارتحال علامه اندیشمند مصباح یزدی رحمته الله

با سلام بر همه شما و آرزوی قبولی اعمال تان در درگاه خداوند متعال ما معتقدیم که نشان دادن میراث آن شخصیت بزرگ و فقید که دربردارنده دانش فراوان، روشنگری‌های معرفتی درخشان و روش‌های نوین در سطح بسیاری از علوم است، امانتی بر دوش علما، پژوهشگران و جویندگان حقیقت است.

این کار، تنها زنده‌نگه‌داشتن فکر ایشان نیست؛ بلکه خدمتی بزرگ نیز به امت مشتاق اندیشه صاف و زلال او و به خصوص نسل‌های جوانی است که آن شخصیت بزرگ با روش و جریان معرفتی‌اش جذب کرد؛ تعداد کمی از علما در عصر حاضر ما به این اتقان رسیده‌اند.

حقیقت این است که ایشان به لحاظ معرفتی و سلوکی، سرمشقی تابناک و گیرا در بزرگ‌ترین و مقدس‌ترین امور برای دانشمندان و نسل‌های مختلف به وجود آورد

تا دین را یاری کرده، از آن دفاع کند و برای ظهور امام‌مان حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه

زمینه‌سازی کند.

همانا ایشان در تاریکی و ظلمات افکار، برای ما مصباح و صبح نورافشان؛ و در گرما و خشکی دل‌ها، باران ریزان بود. هنگامی که بسیاری از ره‌پویان حق بر کرانه‌های ساحل معارف آفاقی و انفسی در جست‌وجوی حق و حقیقت بودند، ایشان از اعماق این دریا گوهرهای حکمت و گلچین‌های معرفت را استخراج و در سلوک خود نقشه راه وصول به حق را تفسیر می‌کرد.

او به خرد‌ها زندگی بخشید تا با معرفت بدرخشند؛ و به جان‌ها حیات عطا کرد تا با آرامش سرمست شوند. گویا به او سپرده شده بود که افق‌های دوردست را به گونه‌ای فراخواند که در پیش چشم و عقل هم چون امری بدیهی تحقق یابد؛ و به همین دلیل، هنگام نگرانی، شک، سرگردانی و انسداد افق‌های پیش رو به سراغش می‌آمدند.

ما معتقدیم که امروز نیز ایشان هم چون گذشته پاسدار عقیده بر دروازه دژ اسلام، حامل شمشیر کلمه و زره اعتماد به خدا و دارای نشان یقین و دریایی از عطوفت، پدری و هدایت‌اند.

زندگی ایشان تجسم سلوکی مکارم اخلاق و رسالت‌های انبیا بود؛ و با گفتار و کردار خود درس‌های بزرگی از ذوب شدن در ولایت و ولی داد؛ و راهنمایی به سوی ولایت و سپری برای آن بود. در یاری‌رساندن به ولایت پای می‌فشرد و تمام تلاش‌های با برکت و پاکش را در پابرجا کردن راه ولایت و ریشه‌دار کردن آن در جان مؤمنان به‌کار می‌گرفت.

بی‌شک با رحلت بزرگان، امت احساس یتیمی می‌کند و دست به دامن میراث پرفیض آن‌ها می‌شود تا قدری از عطر پدری‌شان را جایگزین کند؛

اما در لبنان رحلت ایشان در بین ما اثری عمیق ایجاد کرد و ما را به سوگی مضاعف نشانند؛ از یک سو با خسارت از دست دادن فکر پویا، حکمت متعالیه، پناه، ملجأ و مرجع؛ و از سوی دیگر، با خسارت از دست دادن توجه، عطوفت، پدری، خیرخواهی و دعایش برای‌مان.

قطعاً میراث بزرگی که ایشان از خود بر جای گذاشتند - که میراثی ژرف و گزیده در معارف است - به‌وجود نمی‌آمد، اگر اخلاص و صفای ایشان و عنایت و توفیق خدای متعال برای خدمت به بندگان و اولیاءش نبود.

ما از چشمه جاری تولید فکری ایشان سیراب شدیم؛ ابتدا از نخستین آثار ایشان؛ از

کتبش در خداشناسی و یاد او و ره‌توشه و به سوی او. با آثار ایشان به سوی شناخت کیهان و انسان و راه و راهنما و قرآن و اخلاق ره‌سپار شدیم؛ سپس در اعماق جامعه و تاریخ و جنگ و جهاد و امامت و ولایت و شفای روح و اسفار و نهایت‌الْحکمة و آموزش فلسفه و دروس فلسفه و چکیده چند بحث فلسفی بسیر نمودیم.

در پندهای الهی، ایشان حقیقتاً موعظه‌ای رسا بود. کتاب‌های ایشان راهنمای ما شد که چگونه از جام کوثرش بنوشیم؛ و چه سان خود را در معرض خورشید ولایت قرار دهیم. او خودشناسی برای خودسازی را به ما شناساند و با نگاهی ژرف، بر انقلاب اسلامی و ریشه‌های آن پرتو افکند. او ما را گرداگرد جوانان پرسشگر، و پرسش‌ها و پاسخ‌ها بُرد، ما را در سفر به سرزمین هزار آیین همراه ساخت و همراهش با تماشای فرزاندگی و فرزندگی پهلو گرفتیم.

او این چنین بود و این درخت پربرار که هر زمان میوه خود را به اذن پروردگارش می‌دهد و این سایه‌سار باشکوه که ما از آن بهره می‌بریم و به آن تکیه می‌کنیم، باقی خواهد ماند. مقاومت اسلامی در لبنان مورد توجه، درخواست، دعا و آرزوهای شان بود؛ چراکه ایشان درک‌کرده بودند که مقاومت تنها گزینه برای پایداری امت و دستیابی آن به عزت و آزادی مقدساتش است.

ای کاش او اکنون در میان ما حاضر بود، تا با چشم خود پیروزی‌ها و قهرمانی‌های کم‌نظیر مقاومت در فلسطین را می‌دید و با مشاهده شکست و خواری آشکاری که صهیونیست‌ها در غزه نستوه به آن تن دردادند، جان پاکش آرامش می‌یافت. در پایان، عهد می‌بندیم با آنچه خواست و به آن خواند؛ اخلاص و استقامت در راه ولایت.

والحمد لله رب العالمین
۱۱ جمادی الثانی ۱۴۴۵ ه.ق.

نصر الله

mesbahyazdi.ir

@mesbahyazdi_ir